

Martin S. Martin. Antisemitismul stângii politice

written by [Martin S. Martin] | July 30, 2019

În climatul dezbinării din lumea politică americană a ultimilor ani, un scor de 398 respingeri la 17 voturi favorabile, înregistrat acum o săptămână în camera reprezentanților din congres, a fost o mare surpriză.

O astfel de majoritate nu a mai fost de mult prezentă în congresul ultimilor ani, unde deciziile bipartizane sunt acum o raritate.

Proiectul votat a fost cererea de legiferare a unui boicot oficial al USA față de statul Israel și a fost introdus de două delegate democrate care sunt la primul lor mandat: Ilhan Omar (Minnesota) și Rashida Tlaib (Michigan).

Cele două sunt primele femei musulmane membre ale congresului.

Ele s-a distins printr-o deosebit de activă critică a Statelor Unite și a Israelului, pe ultimul acuzându-l de rasism și de acțiuni antiumane comparabile cu cele ale Germaniei naziste.

În rezoluția de susținere a deciziei negative față de proiectul de lege anti-Israel, congresul a precizat că o astfel de măsură ar "promova principiile de vină colectivă, de pedeapsă în grup și de izolare a unei comunități, ceea ce ar avea un efect distructiv asupra proiectelor și eforturilor de a stabili pacea în regiune".

Actul politic menționat este cea mai recentă inițiativă de a promova ideile și agenda unei organizații antisemite Boycott, Divestment and Sanctions (BDS) care este în favoarea formării unui stat secular în Orientul Mijlociu, cu desființarea a ceea ce este numit "statul Zionist de Apartheid".

BDS este o organizație palestiniană creată în anul 2005 și care se opune drepturilor istorice ale evreilor de a ocupa teritoriul statului Israel, a cărui rațiuni de existență și securitate le neagă. Organizația este condusă de Omar Barghouti, născut în Qatar, educat în Egipt și stabilit în Israel.

Atât BDS, cât și alte organizații politice de stânga din Europa care susțin cauza palestiniană și se opun Israelului, vehiculează o formă de neo-antisemitism care se caracterizează prin mascarea ideilor și intențiilor antisemite sub camuflajul anti-Sionismului.

Adepții lor afirmă că opoziția lor nu este îndreptată spre poporul evreu, ci spre statul și instituțiile sioniste.

Critica nu este una țintită spre israelieni, ci spre statul Israel.

Paralel cu creșterea manifestărilor antisemite din mai multe țări europene și din Statele Unite, s-a făcut remarcată această variantă nouă care acționează sub eticheta de anti-Sionism.

Prin ea activiștii aderenți la mișcare justifică violențele, omorurile și ura față de evreii din Europa și Orientul Mijlociu.

Strategia a fost denunțată de numeroși politologi de prestigiu, care afirmă că nu e nici o diferență între cele două denumiri și că, atât în varianta veche, cât și în noul ambalaj, manifestările din stradă și invazia de materiale ostile din mediile sociale sunt efectele antisemitismului clasic, din vina căruia s-au produs atâtea tragedii istorice.

În Statele Unite, anti-Sionismul antisemit prinde în mediile liberale și iată că politicieni democrați promovați în forul legislativ al țării fac primele încercări de a-l infiltra în politica oficială a Statelor Unite.

Replica dată de delegații actualului congres a fost categorică și promptă.

Grupul politic minoritar care a inițiat proiectul de lege se plasează într-o poziție foarte diferită de cea a Statelor Unite, care văd în Israel singura democrație autentică din Orientul Mijlociu, cel mai important aliat din regiune și o națiune energică, productivă, cu realizări de cel mai înalt nivel.

